

означава на мѣстността отъ малка една могилка, нарѣчена Старчевъ-Гробъ. Тъзи точка е опрѣдѣлена такожде и чрезъ магнетнитѣ отклонения (жглитѣ отъ магнетния меридианъ и линиитѣ по направление къмъ връховетѣ) както слѣдва: къмъ връха Камара (на сѣвероистокъ отъ връха Срѣбърна) 95° , къмъ връха Срѣбърна — $120^\circ 30'$, къмъ Черни-Врѣхъ 102° , къмъ Исуповъ-Камъкъ 242° и къмъ Три-Чуки $232,30'$. Въ движението си отъ точката 58 за по нататъкъ, пограничната линия прѣминава на лѣво отъ връха Поноръ и прѣзъ Скрѣвена-Планина, като дава на България селата Славина, Брайковци, Каменица и Сѣнокосъ, а на Сърбия — селата Ржана и Росмачъ. Магнетното направление на тѣзи линия е приблизително подъ жгълъ отъ 70° .

Отъ Старчевъ-Гробъ, пограничната линия, подъ направление сѣверъ-сѣверозападно, се уклѣтва по водоръздѣла на Берковскитѣ и Чипровскитѣ балкани и, като прѣминава последователно прѣзъ връховетѣ: Мала-Поляна-Планина, Равница, Доброутро, Слѡпъ-Планина (въ триверст. карта Слипѣ), Сировичница-Планина, Дебель-Рѣтъ, Въртепъ, Дабича (Побѣдинъ потокъ — въ 3 верст. карта), Три-Кладенца, Три-Чуки, Вража-Глава, Халовитъ Камъкъ, Дебели-Врѣхъ, Голѣма-Чука, Мартинова-Чука, Валужа-Планина, Сини-врѣхъ, Козя-Гърбина, Медна-планина и Сини-Врѣхъ, достига до Дебели-Рѣтъ. Безъ, обаче, да измѣнява направлението си, тя продължава да слѣдва за по нататъкъ пакъ по водораздѣлната линия, минава напреки прѣзъ прохода Св. Никола и прѣсича вичкитѣ редути, които се намиратъ на връха отъ двѣтъ страни на прохода, като въ това си движение прави едно малко закриване, съ цѣлъ да заобиколи единъ Сръбски паметникъ (надгробенъ паметникъ), близо до самото шосе, който остава на Сърбия. Слѣдъ това границата се направлява по билото на планината Св. Никола; прѣминава прѣзъ рѣтоветѣ Еля и Голашъ и стига връха Иванова-Ливада, гдѣто срѣща старата граница, която е била мѣжду Сърбия и Турция и се уклѣтва по нея. Въ това си движение границата остава отъ къмъ България селата: Дълги-Дѣлъ, Дива-Слатина, Кипилковци, Чипровци, Влашко село, Горни-Ломъ и Чупренъ, а отъ къмъ Сърбия, — селата: Яловица, Докинци, Църновунци, Църни-Врѣхъ, Яна, Равна-Буча и Татарца.

Старата граница, която е била мѣжду Сърбия и Турция и която спорѣдъ акта на Европейската Делимитационна комиссия отъ 1879 год. остава безъ никакво измѣнение за граница и мѣжду България и Сърбия, има положение както слѣдва. Отъ Иванова-Ливада продължава да се направлява пакъ по водораздѣлната линия на Реплянъ или Св. Никола-планина, подъ направлението почти сѣверно, прѣминава прѣзъ връховетѣ Лисича-Чука и Писана-Бука и достига връха Червени-Градъ, като отдѣля на България селото Стакевци, а на Сърбия — Ракушница и Адлиница. Отъ последний връхъ границата се уклѣтва по водораздѣла на Бѣлоградчикитѣ-балкани, достига и прѣсича едно слѣдъ друго находящитѣ се по този водораздѣлъ врѣхове: Вѣтренъ, Смѣлова-Чука, Равни-Кладенецъ, — Ракова ливада, Крюшка-Гора и Росовитъ-Камъкъ — най високий връхъ въ Бѣлоградчикитѣ балкани и допира то рѣка Голошъ (малко на истокъ отъ самия връхъ Голошъ); спуща, се, слѣдъ това, по течението на малка една рѣкчица, която има началото си отъ този рѣтъ и слѣдва по нея до сливането ѝ съ друга такъва една идуща отъ къмъ връха Корито, като прѣсича Каджбоазский проходъ, до самото сли-